

האות ב' - התחלקות וריבוי

צורת האות ב'

**צורת האות ב' מבטאת את מהות צורת הבית:
גג מלמעלה, היסוד (הרחב תמיד יותר מהגג)
מלמטה: כותל מצד אחד, ופתח מן הצד האחד.**

אמנם צריך להבין מדוע היסוד הרחב, בולט לצד אחד, לכיוון האות א', ואינו יוצא באורך שווה משני צידי האות. ביאור נפלא על כך נמצא בדברי חז"ל:

"אומרים לבי"ת: מי בראך?

והוא מראה(מצביע להם) בעוקצו של מעלה ואומר להם זה שלמעלה בראני.

ומה שמו?

והוא מראה להם בעוקצו של אחריו (מצביע בו לכיוון

ה-א' שאחריו) ואומר להם הויה שמו, אדון שמו".

כלומר, בתחילה משיבה ה- ב', המסמלת את הבריאה, לשואליה, שהאל העליון, הנעלה ומרומם מכל מושגינו ותפיסתנו, הוא הבורא שבראה.

והכוונה בזה בעומק היא, שהיצירה מעירה על יוצרה, והתוכנית מעידה על

המתכנן, מתוך עצם מציאותם ומתוך התכנון התבוני שבהם.

כדברי נעים זמירות ישראל: "השמים מספרים כבוד אל".

וכעדות איוב: "ומבשרי אחזה אלוק".

והנביא ישעיה מכריז ואומר: "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא

במספר צבאם לכלם בשם יקרא".

וזוהי עדות ה-ב' שהיא הבריאה, המעידה על בוראה.

וכאשר לאחר מכן שואלים אותה על שמו, כלומר על מהותו כביכול, וכדרך שמות לשון הקודש המבטאים את מהות הדבר, משיבה האות ב' בהצבעתה אל האות הקודמת לה, כי הוא אלופו של עולם, האדון המוחלט אשר אחדותו

נרמזת באות א': אחד, שאין שני לו ואין דומה לו

באחדותו. שהרי הוא לא נברא על ידי אחר, ואינו דומה

לכל הפרטים אשר הורגלנו לראות בעולמם של

הנבראים.

בעולם הנבראים, יש התחלה לכל נברא וממילא יש מי

שקדם לנו ולכל הסובב אותנו. אולם הבורא שקדם

לכל ולא נברא, היה תמיד, הווה בכל עת ויהיה לעד.

וזוהי "הויה שמו, אדון שמו".

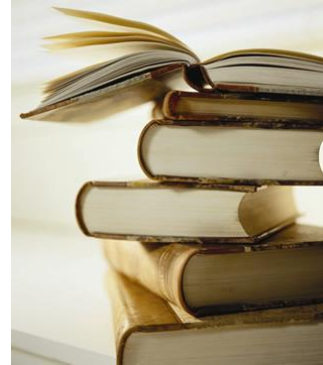
נמצא בסיכומם של דברים שהאות ב' בצורתה:

מעוררת את ההתבוננות וההבנה (ב'- בינה),

כי הבריאה על כל פרטיה הרבים (ב'- בריאה וריבוי),

ועל כל פנימיות רבדיה הרוחניים והגשמיים (ב'-פנימיות),

מכריזה ומעידה על הבורא האחד.

(הצופן)